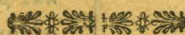

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΔΦΕΤΑ.

Τρίτον ἔχω χρόνον
σ' τ' Ἀργαστόλι θρόνον.

ΤΡΙΣ τοῦ μηνὸς « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάνω
ἐσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί νὰ κάνω.
ἂν ὅμως ὑποστηρίξιν μοῦ δώστε πατριῶται
τετράκις σὰς ἐπιδόχομαι νὰ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὸς
ἀνάγκη πᾶσα νὰ ῥωμε κι' ἡμεῖς συνδρομητάς.

Ῥατωθρίου δεκαέξη.
ὁ Τρικοῦπης δὲν θὰ παίξῃ.

Χίλια δατακόσια κι' ἐννεῆντα τέσσαρα
πάλιν ὁ Μογγόλος φίλος μὲ τὸν Καίσαρα.

Πέντε δὲ γράμματα χάρτινα ὁ προπληρόνων μόνον
συνδρομητῆς μας γίνεταί εἰς ἓνα χρόνον
κι' ἂν εἶναι σ' τὴν ἀλλοδαπὴν χρυσὰ θὰ στείλῃ ἕξ
νὰ μπορέσῃ ὁ Μαρῆς στὰ ἔξοδα ν' ἀνθέξῃ,
νὶ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἓνα.

Νούμερα τέσσαρα μ' ἄλλα σαράντα,
χρωκοπίσματα μὲ κι' ἄλλη μάντα.

Ἐν γένει περὶ βουλευτῶν καὶ μερικὰ περὶ αὐτῶν.

Σὰς ἀναγγέλω, κύριοι, μετὰ χαρᾶς πολλῆς
πῶς προσεχῶς ἀνοίγονται αἱ πύλαι τῆς Βουλῆς
ὅπως εἰσέλθῃ δι' αὐτῶν, τῶν βουλευτῶν τὸ πλῆθος
καὶ λάβῃ τὸ δηνάριον ὧς γίγνεται συνήθως,
κοροῦδεύοντες μ' ἐμᾶς ποῦ δίδωμι νὰ ζητάζουμε
ἀσυνειδήτως καὶ τυφλῶς σ' τὴν βῆχην μας τοὺς βάζουμε.

Ἐμπόριον κατήντησε κι' αὐτὸ τὸ βουλευτικόν,
καὶ τόσον ὀλοφάνερα ποῦ κάνει πλέον φρίκη,
ἐμπόριον ἐπικερδὲς χωρὶς καμμιὰ ζήλια,
χωρὶς νὰ βρίσκῃ σκάνδαλα μὲ τὴν ἀστυνομία,
ἐμπόριον, ποῦ χαίρεται κἀνένας νὰ τὸ βλέπῃ
ἐμπόριον, ποῦ πᾶς ἀρχὴ νὰ τὸ θαυμάζῃ πρέπει.

Ἄν ἔχῃς χρήμα μπόλικον καὶ βουλευτὴ κολέα,
βρίσκεις καὶ τὸν Ἐπίσκοπον καὶ τὸν Εἰσαγγελέα,
καὶ κάθε ἄλλον ἄρχοντα, νομίζεις χάρτιν ἄσημον
καὶ βαθμηδὸν ὁ βασιλεὺς σου σιέει καὶ παράσημον
καὶ θεωρεῖσαι ἄνθρωπος χρηστότητος πολλῆς,
ἐνῶ οἱ νόμοι γράφουσι νὰ λέγεσαι Τσουλῆς.

Τί ἄλλο πράττουσι λοιπὸν οἱ βουλευταὶ μας οὔτοι
ἢ νὰ ἐπιδιώκουσιν παντοιοτρόπως πλοῦτην
καὶ νὰ γυμνῶνουν ἀπειδῶς τὰς ξένας ἀποθήκας
καταπατοῦντες καὶ θεσμούς καὶ νόμους καὶ συνθήκας;
Πῶς νὰ φυλλάτουμεν ἡμεῖς τοὺς νόμους ἀπαιτοῦσιν
ἀφοῦ αὐτοὶ συνήθησαν νὰ τοὺς καταπατοῦσιν;

Ὁ βουλευτὴς ὁ σημερινὸς ὑπερασπίζει μόνον
ἀνθρώπους διαπράξαντας ἐγκλήματα καὶ φόνον,
ὁ βουλευτὴς ὁ σημερινὸς ἐν τοῖς ἰδίοις οἴκοις
λαμπρὸν παρέχει ἄτυλον λησταῖς καὶ φυγοδίκους,
καὶ κάμων ἐκ συμφέροντος τοῦ καθ' ἑνὸς τὸ κέφι
πᾶν ἱερὸν τοῦ ἔθνους μας πατεῖ καὶ καταστρέφει.

Καλύπτει φεῦ! ἀχλὺς πικρὴ, λαὲ τὰ ὄμματά σου
καὶ δι' αὐτὸ, ἀνέχεσθαι τὰ δικαιώματά σου
καθ' ἓνα νὰ καταπατῇ καὶ οὐ νὰ ἐξουδίζει,
ἀρκούμενος ὀλίγησιν σ' ἐσένα νὰ χαρίζῃ
ἐνῶ ἐκεῖνος κάτοχος τοῦ δικαιώματός σου
σφιγᾶ, βιάων ἐξ αὐτοῦ, λαὲ, τοῦ αἵματός σου.

Περικοπή σημαντική
 νὰ τὴν ἰδοὺν οἱ νομικοί.

Ἄλλοτε πῶδιν' ὁ Θεὸς πληγὰς εἰς τοὺς Ἑβραίους,
 ἀκρίδες, φίδι, παγανὰ, σκλουπούλια καὶ κορέους,
 ἔστερνε κι' ἓνα Μωϋσῆν, ἢ ἄλλον ἐμπιστόν του
 γιὰ νὰ χῆ κάποιε πρόβλεψη σὰ πληθὺ τῶν πιστῶν του,
 κι' ὅταν τὸ πρᾶγμα ἔφθανε σ' ἓνα βαθμὸ μεγάλου,
 ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, εἴξερε καὶ τὰ μπάλωνε.

Καὶ τώρα πῶδωσε σ' ἐμᾶς χειρότερο κακόν,
 — ἐπιδημία δηλαλὴ ἀνόμων νομικῶν,
 ἔχοντων τὰ δυσάρεστα παντοῖα καὶ πολλὰ —
 μᾶς ἄφησε μονάχους μᾶς νὰ κάμουμε καλὰ,
 καίτοι γνωρίζει κάλλιστα, αὐτὸ τὸ μέγα ὄν,
 ποῦ ἔφερε τὸν ἄνθρωπον ὁ τωρινὸς αἰὼν.

Πῶς θὰ γλυτώσουμε λοιπὸν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὄντα,
 ποῦ περιέρχονται τὴν γῆν πεινῶντα καὶ διψῶντα,
 ἔνεκεν τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων πρὸς συντήρησιν,
 πρᾶγμα δι' ὅπερ δυστυχῶς δὲν φέρουσιν ἀντίρρυσιν,
 καίτοι σκαφίζονται πολλὰ, γιὰ νὰ βροῦν ἐργασίαν,
 ὅσα κι' ὁ Φεῦτ' ὁ κηρυγὸς διὰ κηρυγέσαν.

Μὴ πέρασε κι' ἐμέναμε ἀπὸ τὸ νοῦ, ἀνδρῶς
 πῶς δὲν θὰ ἤτανε κακὰ νὰ γίνω δικηγόρος,
 κι' ἰδίως ὁ πατέρας μου εἶχε καὶ μὲν μεγάλο,
 ὡς ὅτου σὲ δικόγραφο τὴ φέρμα μου νὰ βάλω,
 καὶ πέντε χρόνι μ' ἔστερνε μὲ κρῶ καὶ μὲ ζέστη,
 πότε σ' τοῦ Πόγγη τὸ κελεὶ καὶ πότε σ' τοῦ Φορέστη.

Ἄλλ' ὁ Βρυώνης μῶλεγε μετὰ φωνῆς σθυμένης,
 « καθὼς μπορεῖ Μολφέτα μου νὰ ἐκαταλαβένης,
 » ἔγειναν τόσοι σήμερα σ' τὸν τόπο δικηγόροι
 » ποῦ πᾶσι ἐκατάλαβες νὰ πάρουνε τὰ ὄρη,
 » ὥστε ἂν σκέπτεσαι καὶ αὐτὸν συνάδελφος νὰ γένης
 » θὰ ἔλθης εἰς περιστάσιν ποῦ . . . ἐκαταλαβαίρεις. »

Ἐν πρᾶγματι μ' ἐγλύτωσαν τὰ λόγια τοῦ Βρυώνη,
 εἶδ' ἄλλως θὰ μ' ἐπέθεναν οἱ τῆς γαστέρας πόνοι,
 καθ' ὅσον γιὰ νὰ βρίσκονται γιὰ τόσους, τέτοιους, δίκας,
 πρέπει ν' ἀρχήσωμ' ὅλοι μᾶς νὰ κλέπτουμε κατσίκες,
 ἢ — ὅπερ λογικότερον — νὰ γίνωμεν αὐτόχειρες
 διὰ νὰ ζήσουν εὐτυχεῖς, αὐτοὶ μὲ τῆς ζωντόχηρες.

Καὶ μερικὰ
 θεατρικὰ.

[Ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Πετράκη.]

Πάλιν ἀκούσατ' ἄρχοντες, πάλιν νὰ σᾶς εἰποῦμε
 πῶς οὐτ' ἐφέτος ἄσματα τενόρων δὲν ἀκοῦμε,
 οὔτε θὰ γείνουμ' ἐρασταὶ ὠραίων ὑψιφῶνων,
 οὔτε θὰ διαγείρωμεν τὸν Ἀλφειοῦ ποταμὸν,
 καὶ μ' ὅλας τὰς ἐπιστολάς Λαμπρούνα καὶ Μασίνη,
 μόνον ὁ Πέτρος ἦρως τοῦ δράματος θὰ μείνῃ.

Καὶ πῶς νὰ γείνη Λοερχὴν καὶ πῶς Καβαλλερία
 ἀφοῦ ἀπὸ τὴν τόση σας στενοφιλαργυρία,
 νοικιάζεται τὰ πάλκα σας σὲ πρὸ φτωγῆς κυράδες;
 γιὰ νὰ μπορέσει, ὡς κι' ἐκεῖ νὰ βγάλει παράδες.
 Ἐν ὅσῳ τέτοιον, κύριοι, κακομοιρὶα σᾶς δέρνει,
 κανεὶς δὲν ἐτραβήθηκε θιάσου νὰ μᾶς φέρνῃ.

Οὐδὲν γελοιοδέστερον, Πετράκη μου παιδί μου,
 ἀπὸ τὸ ψήφισμα αὐτὸ τὸ τῆς προικὸς τοῦ δήμου,
 καθ' ὅσον δίδεται ἡ προῖξ τοιοῦτοτρόπως ὥστε,
 εἰς πρῆπει τὴν ἐγγύησιν σὲ δῆμαρχον νὰ δώστε,
 εἶδ' ἄλλως ὅσον φίλε μου, ἐγγυητὴς δὲν μπένης,
 ἐπιτροπὸς τοῦ Μουσταφᾶ μονάχα θὰ νὰ μείνῃ.

Χίλις φορὲς νὰ κλείτετε τὸ θέατρο Πετράκη,
 ἀλλὰ νὰ μὴ μᾶς φέρετε κανένα Λουλουδάκη,
 γιὰτι ἂν τέτοιοι θιάσος πατήσῃ σ' Ἀργουδλί,
 ἀναρχικοί, μοῦ φαίνεται, θὰ κηρυχθῶνε ὅλοι,
 καὶ τότε βεβαίως, Πετράκη μου, σοῦ μέλλει,
 σ' τὰ ὕψη ν' ἀνατιναχθῇ μὲ βόμβα τοῦ Τσετσέλη.

Πῶς νὰ διασκεδάσουνε λοιπὸν αἱ δεσποῦναι
 ἀφοῦ κλειστὸν ἐρητικῶς τὸ θέατρον θὰ ἦναι;
 ποῦ νὰ περῶν τὰς ὥρας τῆς ἡ Δόνα Μαχαρέτα,
 καὶ ἡ ὁποία ἔφερε ξαπόστα ντουαλέτα,
 νὰ τὴν φορῇ σ' τὸ θέατρο, γιὰ νὰ τὴν βλέπῃ ἕκας
 ποῦ κηρυγᾷ πάντοτε περιουσίας ξένας.

Οὔτε θὰ ἔλθῃ ὅπερ οὔτε καὶ ὁπερὲτα
 κι' ἂν θέλῃς ἄκου, Πέτρο μου, τὰ λόγια τοῦ Μολφέτα,
 ἐνὼ ἂν μῶλινε, λεπτὰ — μὲ κάθε σου σπαράνιο —
 ἐγὼ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς σοῦ φέρνω τὸν Ταράλο,
 καὶ τότε μείνε βέβαιος, πῶς ἐποχὴν θ' ἀφίκη
 τὸ σίκ, ἡ γενναϊότης σου καὶ τὸ ἐπιτροπικόν.

ΣΕ ΓΝΩΡΙΜΗ.

Ἄληθευὰ γὰρ μένανε τὸ τοῦ σου τοῦ ἐλπίδος,
 ποῦ κάθε τόσο μοῦ πετᾷς κατὰ ματιὰς ποῦ καίρε,
 ἢ ἔτσι σὺρθε σ' τὸ μυαλὸ αὐτὰ νὰ μοῦ τὰ κάρης
 γιὰ νὰ μὲ μπάσης μοναχὰ σ' τὰ αἵματα, ποῦ λέρε;

Ἄν τέτοιος δόλιος σκοπὸς σοῦ μπῆκε σ' τὸ κεφάλι,
 ἔτσι πεθάνης, ὁ Θεὸς σ' τὴ πίσσα θὰ σὲ βάλῃ,
 γιὰτι δὲν εἶται, μάτια μου, χειρότερη ληστεία
 παρὰ νὰ λὲς πῶς ἀγαπᾷς, καὶ νὰ τὸ λὲς ἀστεία.

Ἡ μ' ἀγαπᾷς σ' τὰ σοβαρὰ, ἢ γὰρ νὰ παιγνιδίους,
 ἐγὼ κυρὰ μου ἀπαιτῶ νὰ μ' ἱκανοποιήσης
 γιὰτι ἀφ' ὅτου μὴ πλεῖς αὐτήν τὴν ὁπολῆτα,
 μ' ἐρούνηξες, σὰ νὰ μὲναι γαλὶα τοῦ Τρουμπέτα.

ΦΑΝΤΕ ΜΠΑΣΤΟΥΝΗΣ.

Εἰς τὸν φίλον Βασιτάση,
 ποῦ χε ἀπὸ δῶ περάσει.

Ἀκόμη σοῦ ὀρκίζομαι ἐν ἀπορία στέκω
 ἰδὼν τὴν σὴν ἀλλοίωσιν, ἀγάπη μου, Ἀλέκο.
 Πῶς διὰ τὸν δὲν ἀχάμησε τὸ κλίμα τῆς Λεικάδος!
 καὶ σ' ἔκαμε σὰν κάποιον νὰ βγῇ καὶ λαμπικάδος.

Ἡ θες, κι' ἐσκέπισες παντοῦ χαρὰν ὑπὲρ τὸ δέος,
 ἡ θες κι' ἐγλυκασάθηκες κι' ὁ μαῦρος Μοσχολέων.
 Ἡ θες μᾶς εἶδες κι' ἔφυγες ἀμέσως γὰρ τὸν Βῶλον
 σὺν ὁ ἐν ἀλλοίῃς ἐποχαῖς σπουδαῖον παίξας φίλον.

Σ' τὸ φίλο μου τὸ Τζωρτζή.

Σαμπῶν σ' τὴν ἐπιστήμη σου ἐγίρηκες Χοτδᾶ,
 δὲν ἔχει ὅμως μοῦσκουλα τὸ σῶμα σου διὰ δῶν,
 κι' ἂν σὲ τσακώσῃ, φίλε μου, καμμία Δαλιδᾶ,
 θὰ πάη κι' ὁ Σαρίπολος κι' ὁ Σμιθ, κατὰ διαδῶν.
 Σ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

Ἀρχεῖται ἡ δημοσίευσίς σου, χαρὰς ἔχων ὑπὸ ἀξι-
 ολόγητον ἐνέργειαν τοῦ μαρτυροῦντος ὑποκόσμου
 ΚΑΙΝΟΔΟΞΟΥ

Πρῶτος καταχωρηθῆσεται ὁ τῆς « ΚΑΙΝΟΔΟΞΟΥ »

ΛΥΠΗΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ σχολείου του κατα-
 κρημνησθέντα, καὶ σκληρότατον λαβόντα θάνατον, δε-
 κατριετὴ νέον ΓΕΩΡΓΙΟΝ Ν. ΖΕΡΒΟΝ.

Τὸν Τζάρο ἄς κλαῖνε σοβαροί, μεγάλοι,
 σερφερότα μεγάλα καὶ σκοποὶ,
 ὁλόχαρο παιδάκι ἡ Μοῦσα ψάλλει,
 ποῦ θέλῃσιν ἢ μοῖρα νὰ κοπῇ
 σὰν ἄνθος, κι' ἀπ' τῆς μάνας τὴν ἀγκάλη
 νὰ πέσῃ σὰ νὰ τῶσθῃ ἀστραπή.

Τῆς λῶρας τὸ τραγοῦδι τὸ θλιμμένο,
 ἀκολουθοῦνε κι' οἱ μικροὶ σου φίλοι
 ποῦ σ' ἴδανε μπροστά τους σκοτωμένο
 καὶ τώρα μὲ ψυχρὰ κι' ὠχρὰ τὰ χεῖλη
 σοῦ δίνουν ἓνα ὑστερὸν γιλάκι
 χρυσὸ κι' ἀδικοθάνατο παιδάκι.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος « Ζιζάνιον ».

Ἀναγινώσκων τὸ ὑπ' ἀριθ. 262 φύλλον τῆς « Ἐφη-
 μερίδος » εἶδον καὶ τὰ κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ
 ἐμοῦ ὑπὸ τινος γραφέντα ἐκεῖνα. Εἰς ἀπάντησιν τῶν
 κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τούτου γραφέντων, δίκην
 Λάβρακος καθ' ἡλὼν ἐπιτεθέντος, οὐδὲν ἐνταῦθα δύ-
 ναμαι νὰ γράψω γινώσκων κάλλιστα ὅτι εἰς τὰ ται-
 αῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς καὶ εἰς τὰς « ρεκλάμας »
 καθ' ὅλας τὰς ἐπ' ἀγαθῶν πράξεις του δὲν εὐχαριστεῖ-
 ται οὐδὲ θέλει νὰ μιμῆται τοὺς διὰ τὰ ἐλάχιστα αὐ-
 τῶν ἔργα ἐπ' ἀγαθῶν δῆθεν καὶ ἐν περιπάτῳ καὶ ἐν
 συναναστροφῇ καὶ πανταχοῦ παπταίνοντας.

Εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν κατ' ἐμοῦ γραφέντων καὶ εἰς
 ἐμὲ ἀμέσως ἀφορῶντων γράφω τὰς ὀλίγας ταύτας
 γραμμάς.

Ὁ δοκησίσοφος ἐκεῖνος, ὁ νομίζων εἶναι τις ἐπὶ τῆς
 γῆς, ὁ εἰς τὸν κύβον ἀνότης, εἰς τὴν ἀπλουσιάνην
 καὶ εὐγενέστατα γενομένην παρατήρησιν μου, ὅτι πι-
 στοποιητικόν τι γάμου, τὸ ὁποῖόν μοι προσήγαγε, δὲν
 εἶχε καλῶς καὶ ὅτι καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὅμοιον πρὸς
 ἐκεῖνον ἄλλοτε δὲν ἐδέχθη τοῦ αὐτοῦ συντάκτου τοῦ

περί εἰς πρόκειται πιστοποιητικοῦ, ὃ δοκίμοσφορ ἐκεί-
νος, παρόντος καὶ τινος προσώπου παντός σεβασμοῦ
ἀξίου, ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι, ἄνευ ὑπερβολῆς, ἡ προσω-
ποποίησις τῆς ἀγενείας καὶ βλακίας τῆς ἐπιτολαιότη-
τος καὶ ἀναιδεΐας.

Προσθέσατε εἰς τοῦς τίτλους τούτους τοῦ εἰς τὸ
«Ζεῖνιθ» τῆς σχολαστικότητος κατορθώσαντος νὰ φθά-
σῃ, τοὺς ὁποίους ἡ μεῖρα ἐπεὶ ἀψίλευσεν αὐτῷ ἐπίφθο-
νος εἰς ἄλλους ὡς πρὸς τοῦτο φανείσα, προσθέσατε εἰς
τοὺς τίτλους τούτους καὶ τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν περὶ
αὐτοῦ ἔχει, «ὅτι τὰ ξέρεσι ὅλα καὶ ὅτι ξέρεσι καὶ γρά-
φει», ὅπως κάλλιον ἐννοήσῃτε τὸν τρόπον, μετὰ τοῦ
ὁποίου, παρουσιασθεὶς εἰς ἕνα κληρικόν, ἀπῆτει ἵνα ἐϋ-
τος ὑποχρεωθῇ εἰς τὰς ἀξιώσεις του, ὅπως δὴποτε καὶ
ἂν εἶχε τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίσημον παρουσιασθὲν ἔγγρα-
φον, ἀδιάφορον ἂν ἡ παράλειψις διατυπώσεώς τινος ἀ-
νυπολόγιστον ὕλικὴν θὰ συνεπέφερεν εἰς τοὺς διαφορο-
μένους ζημίαν ἢ θὰ εἶχε συνεπείας, αἱ ὁποῖαι σπου-
δαίως τὸν κληρικόν τοῦτον θὰ ἐπεβάρυνον.

Εἰς τὸν τρόπον ἐκεῖνον, μετὰ τοῦ ὁποίου εἰς ἐμὲ
προσηνέχθη μόνον ἐγὼ ψυχραιμίαν ἠδυνήθη νὰ τηρήσω
καὶ μετὰ στωϊκῆς ν' ἀκούσω ἀπαθείας τὰς ἀπὸ τοῦ
εὐγενοῦς στόματος τοῦ λογιωτάτου ἐκείνου ἐξελλοῦσας
λέξεις.

Ταῦτα ἔγραψα καὶ τοι δὲν κέκτῃμαι τὸ πλεονέκτη-
μα τοῦ γράφειν, ὡς ὁ οἰηματίας ἐκεῖνος, ὃ ὁποῖος ἀ-
γνοεῖ ὅτι ἡ εἰσις εἰς τοὺς τοιοῦτους εἶναι ὅτι τὰ πτε-
ρὰ πρὸς τὴν χρυσαλλίδα, ἥτις αὐτῶν στερεωθείσα μένει
κάμπη, ταῦτα ἔγραψα μόνον, ἵνα μὴ ἡ σιωπὴ μου πα-
ρεξηγηθῇ, ἄλλως οὐδεμίαν θὰ ἔδιδον προσοχὴν εἰς τὰ
ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἐμοῦ γραφέντα, ἀφ' οὗ ὑπὸ ἐπιψιν ἀξίας
εἶναι εἰς τὸ περιθώριον τῆς κοινωνίας μας ἔγγεγραμ-
μένος καὶ ἀφ' οὗ ἀπὸ πολλοῦ ἔχει δείξει, κατὰ δυστυ-

χίαν τοῦ σημεῖα ἱκανὰ πνευματικῆς χρεωκοπίας.

Διατελῶ μετὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς
μου.

Ἐν Ἀργυροπόλει τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1894.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ

Ἀρχιδιάκονος.

Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας ὁ συμπαθὴς καὶ διακεκριμένος
ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἐνομωτάρχου κ. Β. Καστρινὸς διο-
ρισθεὶς γραμματεὺς τῆς ἐν Λεξουρίῳ Ἀστυφυλακῆς, ὃν
μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἐπανεῖδον οἱ πολυπληθεῖς φίλοι
του.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ. Εὐρωπαϊκὸν Π. Μεταξὺ εἰς τὸ
Λιθόστρωτον. Ἐκομίσθησαν χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν τὰ περί-
φημα σιγαρέτα, ἄνευ κόπας καὶ τὰ μετ' ἐπιστομίου.
Εὐρίσκονται δὲ ἐξαιρέτα καπνὰ ἐγχώρια, Κερκυραϊκὰ
καὶ ἄλλα ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ ΜΑΣΤΙΧΑ Πατρῶν
πρώτης τάξεως.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ. Μετὰ Βιβλιοδετείου Δ.
Τραυλοῦ. Εὐρίσκονται Ἑλληνικά, Γαλλικά, Γερμανικά
καὶ Λατινικά Λεξικά χρησιμώτατα διὰ τοὺς μαθητάς.
Πρὸς δὲ καὶ εἶδη γραφικῆς ὕλης διαφόρων ποιότητων
παρεχόμενα ἀσυναγωνίστως ταῖς ἀγορασταῖς.

ΜΥΡΩΔΙΚΑ. Νεώτατα καὶ πρωτίστης ποιότητος ἑ-
κομίσθησαν ἐσχάτως εἰς τὸ Κουρέιον Σ. Καλαῦρια εἰς
τὸ Λιθόστρωτον.

Μόνον ἐκεῖ θὰ μένουν εὐχαριστημένοι αἱ κυρίαι μας.

ΕΘΝΙΚΗ. Ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία ἔχουσα τὴν μεγα-
λητέραν ἐργασίαν ἐν Ἑλλάδι, πράκτωρ αὐτῆς ἐγένετο
ἐνταῦθα ὁ καὶ τῆς Πανελληνίου Ἀτμοπλοίας, κ. Μα-
ρῖνος Δαλλαπώρτας.

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ Η ΠΟΔΥΡΤΕΛΕΙΑ

Σ. ΒΕΛΕΝΤΖΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΥ Ν. ΣΤΙΒΑ.

Προμηθεύον ὅλας τὰς καλλιτέρας οἰκογενείας. Κατασκευάζεται ἄρτος διὰ
τῆς χειρὸς ἀνώτερος τοῦ Ἀθηναίου ὑπὸ εἰδημόνων τεχνιτῶν.
Τὸ κατάστημα πρέπει νὰ ὑποστηρηχθῇ διότι ἡ ἐργασία του εἶναι ἑκτακτος.
Δοκιμάσατε καὶ βλέψατε.

ΙΑΚΩΒΑΚΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΔΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ